

vergelijking met de *Copridae*, waar de reductie der tarsen dikwijls tot een erfelijk verschijnsel geworden is. Of hierbij verminking door het graven, of niet-gebruik als prikkel gewerkt heeft, durft de schrijver niet beslissen.

Zoögeographisch zijn de Tenebrioniden, voornamelijk tengevolge van hunne dikwijls voorkomende vleugelloosheid van belang, vooral voor een gebied als het besprokene, waar nog geen tiende der waargenomen soorten vleugels bezit en slechts 4 % op boomen leeft, welk geringe aantal bovendien waarschijnlijk nog ingevoerd is. Van de Tenebrioniden van Nieuw-Guinea voert daarentegen 98 % een boomleven en is gevleugeld. Daar natuurlijk onder de vleugellooze de meeste endemische of plaatselijk optredende soorten te verwachten zijn, is dit aantal voor Afrika dan ook opvallend groot. Noord-Afrika heeft ook van deze groep een palaearktische fauna, maar voor het gebied ten Z. der Sahara zijn 1899 soorten geconstateerd, waarvan 1876 endemisch zijn; 82 % der geslachten is endemisch. Voor Z.-Afrika zijn 1112 van de 1119 soorten endemisch.

Wie zich op systematisch gebied voor Tenebrioniden interesseert, kan GEBIEN's studie niet ontberen.

J. C. H. DE MEIJERE.

Acarologische Aanteekeningen LXVI.

Tarsotomus domesticus C. L. Koch 1847.

C. L. KOCH beeldt in zijn *System der Myriapoden* etc. Taf. 10, Fig. 105 een *Tarsotomus* onder den naam van *Erythraeus domesticus* af.

Het is mij gelukt, die snel loopende, op een spinnetje gelijkende mijt te vangen. Zij liep in de Hoogere Burgerschool over mijn werktafel. Ik onderzocht haar en bevond, dat zij van de bekende *T. parietinus* HERM. in vele opzichten afwijkt. Zij is, zooals KOCH beschrijft, wit, met zwarte vlekken op (in) het lichaam.

BERLESE identificeert *T. domesticus* C. L. KOCH met DUGÈS' *rusticola*, wat beslist eene vergissing is. Voor de zooveelste maal wordt daarmee bewezen, hoe onvoorzichtig en onweten-

schappelijk het is, eene diersoort zonder vasteren grond naar een figuurtje als identiek aan eene bekende soort te verklaren.

Cheyletia Haller 1884 en *Cheletomimus* Oudms. 1904.

In stof in huis vond ik eene larve en eene nympha van *Cheyletia squamosa* DE GEER 1778. De nymphe heeft 3 rugschilden, n.l. een groot voorrugschild en 2 kleine achterrugschilden naast elkander. Nu is mijn genus *Chelotomimus* voornamelijk op het bezit van 3 rugschilden gebaseerd (Ent. Ber. v. 1. n. 18, p. 163 (1 Juli 1904) en Mém. Soc. Zool. Fra v. 19, 1906, p. 42 en 136 (15 April 1907)). — De vraag doet zich nu voor: was het exemplaar, dat BERLESE mij ten onderzoek toezond, en waarop ik het genus *Chelotomimus* baseerde, werkelijk een ♀? Zoo niet, dan valt het genus *Chelotomimus*, omdat het met *Cheyletia* synonym zou zijn. Een nader onderzoek hieromtrent is gewenscht.

Arnhem.

Dr. A. C. OUDEMANS.

Trekkende spinnen.

Daar de Spinnen, evenals de *Acari*, tot de *Entoma* behooren, acht ik de volgende mededeeling in ons blad niet alleen niet misplaatst, maar zelfs zeer gewenscht, omdat alles, wat over het trekken van Spinnen, Millioenpooten, Duizendpooten, Schaaldieren en Insekten waargenomen wordt, in vaktijdschriften opgenomen, en zodoende aan de vergetelheid ontrukkt dient te worden.

Van bevriende zijde werd mij op twee artikelen in „De Kampioen” van 8 en 22 April 1921 opmerkzaam gemaakt.

Het eerste bleek uit De Nederlander overgenomen te zijn; de daarin beschreven trek had in de buurt van Baarn plaats. Naar aanleiding van dat stuk schreef ik aan de Redacties van De Nederlander, De Baarnsche Courant en het Baarnsch Nieuwsblad met verzoek, mij die nummers wel te willen doen toezenden, waarin het geval ter sprake kwam.

Van de Redactie van eerstgenoemd blad ontving ik niet alleen de nummers van 30 Maart en 4 April, maar ook het